

Betreft: Bezwaar Actualisatie Bijlage D - Excretieforfaits
IJsselstein, 01-08-2019

Hierbij maken wij bezwaar tegen de aangekondigde wijziging van stikstof- en fosfaatexcretie op basis van het volgende.

1. De huidige normen zijn vastgesteld voor de periode 2019-2021. Voor ons als agrarisch ondernemer is dit geldend beleid waarop wij onze bedrijfsvoering hebben gebaseerd voor deze periode. Aanpassing van dit geldend beleid gedurende deze periode brengt onze bedrijfsvoering in grote problemen en vormt een directe serieuze bedreiging voor ons voortbestaan.
2. De Nederlandse vleesveesector (gericht op de productie van roodvlees) produceert op een duurzame en maatschappelijk gewenste manier rundvlees dat voornamelijk bestemd is voor de Nederlandse consument. Nederland roodvlees wordt nauwelijks geëxporteerd. Daardoor verdient en vraagt de Nederlandse vleesveesector om een andere benadering en een ander beleid dan sectoren die voornamelijk gericht zijn op de productie van exportproducten. Onze sector heeft het eigen specifieke fosfaatplafond niet overschreden en dit zal ook de komende jaren niet gebeuren. Door gebrek aan marge is de Nederlandse vleesveesector de laatste jaren sterk gekrompen.
3. Het huidige kabinet heeft gekozen om in haar beleid te sturen richting het sluiten van kringlopen, het streven naar volhoudbare landbouw en het stimuleren van de verkoop van streekproducten. De Nederlandse vleesveehouderij is bij uitstek een sector die hier in haar bedrijfsvoering al jaren op is ingericht. Runderen worden ingezet voor natuurbeheer, de kalveren in de zoogkoeienhouderij zogen bij de moeder voor het oog van de burger, het gemiddelde antibioticagebruik is de laagste van alle diersectoren en de afmestdieren worden voornamelijk op stro gehouden in pot- en hellingstallen. De stromest uit dit systeem is zeer waardevol voor de bodemstructuur en – bij vroege toediening – van onschatbare waarde voor de weidevogelstand in ons land. De sterke verbinding tussen de Nederlandse vleesveesector en de ambachtelijke slager is vooral gebaseerd op de levering van vlees van vrouwelijke runderen. Om de slagersbranche wekelijks te voorzien van een gegarandeerd volume kwaliteitsvlees van een uniforme kwaliteit is het noodzakelijk dat de moederdieren nadat zij op zoogkoeienhouderijen hebben gezorgd voor hun nageslacht, worden afgemest op gespecialiseerde afmestbedrijven voor vrouwelijk rundvee. Deze runderen vallen op dit moment in de diercategorie met code 122.

ONS BEZWAAR: Door de voorgestelde wijziging is er geen passende diercategorie voor vrouwelijke afmestrunderen met excretienormen die aansluiten bij de praktijk. Daardoor zullen deze runderen noodgedwongen in een diercategorie moeten worden ondergebracht die niet aansluit bij de hoeveelheid mest die deze dieren produceren. Concreet voorzien wij als direct gevolg van de wijziging een afname van het aantal bedrijven dat vrouwelijke runderen afmest voor ambachtelijke slagers. Als dit aantal daalt tot onder de kritische norm van het aantal bedrijven dat nodig is voor het leveren van roodvlees aan deze branche, zullen slagers op den duur volledig overgaan tot het importeren van roodvlees van bedrijven vanuit landen die niet aan de Nederlandse wet- en regelgeving voldoen. Met deze wijziging voert het kabinet een contraproductief beleid.

4. De afgelopen vijf jaar hebben wij een keten opgezet voor het afmesten van oude melkkoeien op gespecialiseerde Vleesveebedrijven. Deze manier van rundveehouderij is onvergelijkbaar met zowel de categorie Weidevee als de categorie Droogstaande koeien, maar sluit het beste aan bij de bedrijfsvoering van afmestbedrijven van Vrouwelijke runderen van Vleesrassen.

Er is een sterk groeiende vraag naar het vlees van centraal afgemeste Nederlandse melkkoeien vanuit de Nederlandse horeca en ambachtelijke slagers, die dit zeer smaakvolle vlees waarderen als duurzaam en lokaal geproduceerd alternatief voor rundvlees dat nu vanuit de hele wereld wordt geïmporteerd (en niet aan de Nederlandse wet- en regelgeving voldoet op gebied van welzijn, milieu en traceerbaarheid). De potentie voor de afzet van dit vlees is groot, ook via het retailkanaal. Uit onderzoek blijkt dat vlees van de melkkoe een bijna 50 % lagere broeikasgasemissie heeft bij de productie van een kilogram vlees in vergelijking met vleesrunderen (12,3 kg CO₂-eq vs 23,4 kg CO₂-eq). dit vlees 50%.

Het vergroten van deze keten voor de productie van dit duurzaam geproduceerd rundvlees met gebruikmaking van Nederlandse melkkoeien is in alle opzichten een gewenste ontwikkeling.

In de nieuwe omschrijving van diercategorieën is voor Diercategorie 120 (weide- en zoogkoeien) de volgende zin opgenomen **“EEN KOE DIE EEN KALF HEEFT GEKREGEN VOOR DE MELKVEEHOUDERIJ, MAAR NIET MEER WORDT GEMOLKEN EN GEEN KALF MEER ZAL KRIJGEN, VALT DUS VANAF 12 MAANDEN NA DE GEBORTE VAN HET LAATSTE KALF IN CATEGORIE 120”**

ONS BEZWAAR: Door het ontbreken van een duidelijke scheiding tussen melkleverende en niet-melkleverende bedrijven en door deze nieuwe omschrijving van deze groep melkkoeien vallen deze koeien in categorie 120 in plaats van de huidige categorie 122. Bovendien zou uit de toegevoegde omschrijving kunnen worden opgemaakt dat ook vleesveehouders fosfaatrechten nodig hebben om deze koeien te mogen houden cq. afmesten. Dat kan volgens ons niet de bedoeling zijn!

5. De bij het wijzigingsvoorstel gepubliceerde adviezen van het CBS en het CDM zijn beiden in CONCEPT bijgevoegd. De adviezen zijn niet gedateerd en niet ondertekend. Deze adviezen vormen de basis voor de wijziging. Het is ons als agrarisch ondernemer niet bekend wat de inhoud is van de definitieve adviezen aan de minister.

ONS BEZWAAR: De grondslag voor de – voor ons bedrijf zeer ingrijpende wijziging van beleid – is ons onbekend.

6. In het CONCEPT advies van het CDM wordt gesteld dat op verzoek van en in overleg met het Ministerie van LNV de indeling en omschrijving van een aantal categorieën jongvee en vleesvee is aangepast **“OM BETER AAN TE SLUITEN BIJ DE GANGBARE PRAKTIJK EN BIJ DE INDELING VOOR HET STELSEL VAN FOSFAATRECHTEN VOOR MELKVEE”**.

ONS BEZWAAR: In werkelijkheid wordt juist verder afgeweken van de gangbare praktijk door de voorgestelde wijziging. Uit de concept adviezen en uit het contact dat wij hebben met het Ministerie van LNV blijkt dat de kennis over actuele vleesveepraktijk onvoldoende aanwezig is. Voor wat betreft de vleesveehouderij zijn de voorgestelde wijzigingen derhalve in strijd met de doelstelling van de voorgestelde wijzigingen.

7. In het CONCEPT advies van het CDM wordt gesteld dat er twee nieuwe categorieën worden geïntroduceerd voor de roodvleesproductie: categorie 121 voor vleesvee gehouden voor de roodvleesproductie tot 12 maanden en categorie 122 voor vleesvee gehouden voor de roodvleesproductie, vanaf 12 maanden tot slachten. Er wordt gesteld: **“DIT BETREFT DUS ALLE (VOORNAMELIJK MANNELIJKE) DIEREN GEHOUDEN VOOR DE ROODVLEESPRODUCTIE, MET UITZONDERING VAN DE VROUWELIJKE DIEREN BESTEMD OM EEN KALF TE KRIJGEN.”**

ONS BEZWAAR: In diercategorie 122 in de nieuwe Tabel is de toevoeging uit dit advies, namelijk dat het VOORNAMELIJK de MANNELIJKE dieren betreft weggefallen. In de tabel is de toevoeging “runderen ... die nooit een kalf hebben gekregen” daarvoor in de plaats gekomen. Dit betekent dat vrouwelijke dieren die op eenzelfde manier worden gehouden als roodvleesstieren, en derhalve in het geldende beleid in diercategorie 122 worden ondergebracht nu plotsklaps niet meer in deze diercategorie kunnen worden ondergebracht. Dit kan niet de bedoeling zijn.

8. In de nieuwe Tabel is geen nieuwe diercategorie opgenomen waarin Vrouwelijk dieren die op dezelfde wijze worden gemest als roodvleesstieren en ossen kunnen worden ingedeeld. Ook is geen andere diercategorie opgenomen met een excretienorm die overeenstemt met de werkelijke excretie behorende bij vrouwelijke runderen die op dezelfde wijze worden gemest als roodvleesstieren en ossen.

ONS BEZWAAR: Er is in de nieuwe Tabel geen geschikte diercategorie met de juiste excretienormen waarin wij onze vrouwelijke runderen kunnen onderbrengen.

9. In het CONCEPT advies van het CDM wordt gesteld dat “Deze oude diercategorie is vervallen VANWEGE DE VERANDERINGEN IN DE ROODVLEESPRODUCTIE IN NEDERLAND”. Het CDM baseert deze bewering waarschijnlijk op de uitbreiding van het aantal stieren dat in Nederland wordt gehouden in de intensieve stierenmesterij ten behoeve van de productie van stierenvlees onder het beter leven keurmerk. Dit wordt verderop in het advies nader omschreven als: “DE VLEESSTIERENHOUDERIJ IN NEDERLAND IS GEDURENDE DE LAATSTE DECENNIA VERANDERD EN NU GEBASEERD OP DE HOUDERIJ VAN STIEREN VOOR LUXE VLEESPRODUCTIE”.

Uit deze omschrijving van de verandering in de vleesveehouderij maken wij op dat de opstellers van dit advies niet voldoende kennis van zaken hebben over de sectorpraktijk. De actuele houderij is namelijk juist gericht op het houden van MINDER LUXE stieren (Blonde D’Aquitaine en Limousin) in plaats van LUXER stieren (van het Belgisch Witblauw en Verbeterd Roodbonte ras).

ONS BEZWAAR: Wijziging van geldend beleid – gedurende een periode waarvoor dit beleid is vastgesteld – kan niet plaatsvinden als duidelijk is dat het advies dat aan de wijziging ten grondslag ligt, niet gebaseerd is op de juiste actuele praktijksituatie. Aan een dergelijke ingrijpende wijziging dient een grondige analyse van de actuele praktijk ten grondslag te liggen op basis van gedegen kennis van de praktijk.

10. In het CONCEPT advies van het CDM wordt gesteld dat de berekende excretie voor categorie 122 vergelijkbaar is met de excretie van de oude categorie 102. Er is een gemiddelde genomen van het afmesten op weidegras en het gedeeltelijk op stal afmesten op een rantsoen van 80% ruwvoer.

ONS BEZWAAR: Ook uit deze tekst blijkt dat de kennis van het CDM over de huidige Nederlandse vleesveepraktijk onvoldoende aanwezig is. Roodvleesstieren en ossen en vrouwelijk vee die op eenzelfde manier worden afgemest worden redelijk uniform gevoerd. Juist omdat de meeste dieren tegenwoordig in een keten, volgens meetbare criteria worden afgemest, is het rantsoen bekend en kan niet worden volstaan met het bepalen van de excretie op basis van een inschatting van zeer uiteenlopende gemiddelden. Wijziging van geldend beleid – gedurende een periode waarvoor dit beleid is vastgesteld – kan niet plaatsvinden als duidelijk is dat het advies dat aan de wijziging ten grondslag ligt, niet gebaseerd is op de juiste praktijksituatie. Aan een dergelijke ingrijpende wijziging dient een grondige analyse van de actuele praktijk ten grondslag te liggen op basis van gedegen kennis van de actuele praktijk.

HEIJRA VLEESVEE
Stuivenbergweg 14
3403 NH IJsselstein
Tel. 030-6013170
info@heijdravleesvee.nl
www.heijdravleesvee.nl

Tenslotte: de huidige excretienormen zijn vastgesteld voor de periode 2019-2021. Duidelijk is dat er zowel op het Ministerie van LNV als bij de adviserende organisaties onvoldoende kennis aanwezig is over de actuele Nederlandse Vleesveehouderij praktijk. Wij adviseren u om de excretienormen voor de Vleesveehouderij te handhaven voor de periode tot en met 2021 en in de tussentijd in gesprek te gaan met de ondernemers uit de Vleesveesector en samen met ons gedegen onderzoek te doen naar de werkwijze van de Nederlandse Vleesveehouderij en de daadwerkelijke mestproductie van onze dieren.

Op basis van de uitkomsten van dit onderzoek kunnen per 1-1-2022 aparte diercategorieën worden beschreven, gekoppeld aan de juiste excretienormen en kan een duidelijke scheidslijn worden aangebracht tussen melkleverende en niet-melkleverende rundveebedrijven.

Anita Heijdra
HEIJRA VLEESVEE
IJsselstein, 3 augustus 2019